

ಯೂರಿ ಗಗಾರಿನ್ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಯಾನ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಮಾನವ

ಆಚರಿಸುವುದು ರೂಢಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಥವಾ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭದ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು; ಅದು ಅರ್ಹ. ಮನುಕುಲದ ಸಾಧನೆಯ ಇತಿಹಾಸದ ಸುವರ್ಣ ಗಳಿಗೆ ಅದು.

ಹೋಗಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಏನಾದರು?

ಇಂಥ ಜಾಗತಿಕ ಸಡಗರದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಧೀರ ಗಗನಯಾನಿಗಳ ಪೈಕಿ ಈಗ ಉಳಿದಿರುವವರು ನಾಲ್ವೇ ಮಂದಿ. ಅಪೊಲೋ-11ರಲ್ಲಿ ನೀಲ್ ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ (ನಿಧನ 2012) ಇಳಿದ 20 ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಕಾಲೂರಿದ ಬಜ್ಸ್ ಆಲ್ಡ್ರಿನ್ - ಈಗ ಇವನಿಗೆ 89 ವರ್ಷ. ಅಪೊಲೋ-15ರ ನಾಯಕ ಡೇವಿಡ್ ಸ್ಕಾಟ್‌ಗೆ 87, ಅಪೊಲೋ-16ರ ಹೀರೊ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಡ್ಯೂಕ್‌ಗೆ 83, ಇಡೀ ಅಪೊಲೋ ಯಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಏಕೈಕ ವಿಜ್ಞಾನಿ (ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿ) ಅಪೊಲೋ 17ರ ಹೀರೊ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಸ್ಮಿತ್‌ಗೆ 83 ವರ್ಷ. ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಅಪೊಲೋ ಯಾತ್ರೆ. ಉಳಿದ ಸಾಧಕರೆಲ್ಲ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದಗರೆ ಎಳೆದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಆಗಾಗ ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಡೀ ಅಪೊಲೋ ಯೋಜನೆಗೆ (1969-1972) ತಗಲಿದ ವೆಚ್ಚ ಈಗಿನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 200 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್. ಈ ಪೈಕಿ ಅಪೊಲೋ-11ರ ಚಂದ್ರಯಾತ್ರೆಗೆ ತಗಲಿದ ವೆಚ್ಚವೇ 40 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ನಾಸಾ ಸಂಸ್ಥೆ. ಈ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ತಂತ್ರಜ್ಞರ ಶ್ರಮವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಸಂಸ್ಥೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಅಪೊಲೋ ಯೋಜನೆ 'ಬ್ಯಾಕ್ ಆಪ್' ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ. ನೀಲ್ ಆರ್ಮ್‌ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಆಡಿದ ನುಡಿ: 'ಮಾನವನಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಹಜ್ಜೆ - ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಜಗಿತ'; ಈಗ ಪದಕೋಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋಗಿದೆ. ಹಲವು ಲಕ್ಷ ಬಾರಿ ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ನಾಟಕಗಳ ಪಾತ್ರಗಳಾಡುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಂತೆ. ಚಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯುವ ಆ ಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವೆಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಅದೆಷ್ಟು ಕಾತರ, ಉದ್ದೇಗ ಗಗನಯಾನಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಯೋಜಕರಿಗೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅಜ್ಜ 'ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆ ಇದೆ' ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅಜ್ಜ 'ಅದು ಜಿಂಕೆಯಲ್ಲ ಮೊಲ' ಎಂದು ತಿದ್ದಿ ಹೇಳುವ ಕಥೆಯನ್ನು. ಕುತೂಹಲದ ಮುಂದೆ ವಾಸ್ತವತೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರೂ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಳಿಸಿಹೋಗುವ.

1609ರಲ್ಲಿ ಇಟಲಿಯ ಮಹಾ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಗೆಲಿಲಿಯೋ ಗೆಲಿಲಿ ತಾನೇ ರೂಪಿಸಿದ ಕಚ್ಚಾ ದೂರದರ್ಶಕದಿಂದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಏನಿದು, ಇದರ ಮೈ ಸಪಾಟಾಗಿಲ್ಲ, ಒರಟಾಗಿದೆ. ಏರುತಗ್ಗೂ ಇವೆ' ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ್ದ. ಗಾಢ ಬಣ್ಣದ ಆ ತಗ್ಗು

ಚಂದ್ರಶಿಲೆಯ ಚೋರರು

ನಿಕ್ಸನ್ ಅವರು 'ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಮೂನ್‌ರಾಕ್' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದ ಶಿಲೆಗಳು ಏನಾದವು ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ತಳೆದು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಘಾತವೇ ಕಾದಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ದಾಖಲೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಚಂದ್ರಶಿಲೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆ' ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಬಂದಾಗ, ನಾಸಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಂಗೆಟ್ಟರು. ಜಾನ್ಸನ್ ಸ್ಟೇಸ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಗುಪ್ತನಾಮ 'ಆಪರೇಷನ್ ಲ್ಯೂನಾರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋ'.

ಜಾನ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಎಂಬ ನಕಲಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಾಸಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ಅಸಲಿ ಚಂದ್ರನ ಶಿಲಾಚೂರು ಇರುವವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಮಿಯಾಮಿಯ ಒಬ್ಬ ಭೂವ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಇಮೇಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ ಹೋದ. ಅದರ ಬೆಲೆ 50 ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದ. ಇದು ಅಸಲಿಯೇ ನಕಲಿಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ಭೂವಿಜ್ಞಾನದ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಖನಿಜ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ತರತೇತಿಯನ್ನು ಪತ್ತೇದಾರರು ಪಡೆದರು. ಮಿಯಾಮಿ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಕುದುರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮಾಲಿನ ಸಮೇತ ಒಬ್ಬ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆದಕಿದಾಗ ತಿಳಿದದ್ದು ಮಧ್ಯ ಅಮೆರಿಕದ ಹೊಂಡುರಸ್

ಹೊಸ್ಪನ್‌ನ ಜಾನ್‌ಸನ್ ಸ್ಟೇಸ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಶಿಲೆಗಳ ರಕ್ಷಣೆ

ದೇಶದಿಂದ ಅದು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ. ನಾಸಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಂಡುರಸ್ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಈಗಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಚೋಪಾನಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಅವರ ಕೈಗೆ ಆ ಶಿಲಾಚೂರನ್ನು ಇಟ್ಟಿತು.

ಹಲವು ದೇಶಗಳು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡವು. ತಮಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಚಂದ್ರಶಿಲಾ ಚೂರನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದವು. ಇತ್ತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೂ ಚಂದ್ರಶಿಲೆ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಜಾಹೀರಾತಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಭುಟ್ಮೋ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಿಪ್ರಕೃಂತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಚೂರು ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ಭಾರತಕ್ಕೂ ಚಂದ್ರಶಿಲೆಯ ಚೂರು ಇದೇ 'ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಮೂನ್‌ರಾಕ್' ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿತ್ತು. ನೇರವಾಗಿ ಅದು ಸೇರಿದ್ದು ಮುಂಬೈನ ಟಾಟಾ ಮೂಲಭೂತ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಚಂದ್ರನ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದ ಕುರುಹುಗಳೆನೆಯೇ ಎಂದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಈ ಶಿಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನ ಚೂರಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಅಹಮದಾಬಾದಿನ ಫಿಸಿಕಲ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗೆ.